

Bon Nadal i venturós any 2019!

“La glòria del Senyor els envoltà de llum”
(Lc. 2, 9)

Glòria?

Com dius? Què vol dir?
Uihh... Un terme en desús!
I ressonà en aquell cel estelat,
una nit com tantes d'altres.
Diuen que fa molts anys d'això.
Reminiscències del passat
o, tal volta, del més enllà?

Glòria, llum, Betlem...
En el silenci de la nit,
sons de felicitat
esperonen els pastors
a caminar amb deler,
*“sens que se'ls enganxi
la pols del camí”* (cf. 2CtaCl 13).
Cap a on? *“Arribem-nos a Betlem
a veure això que ha passat”* (Lc. 2, 15).

Encuriosits? Esperançats?
Cercadors? (cf. Mt. 7, 7).
Quan Déu ens toca el cor,
res no torna a ser igual.
Quedem *“envoltats de llum”* (Lc. 2, 9).
Anem, anem cap a Betlem
amb aquells sorruts pastors.
“Déu es revela als senzills” (cf. Lc. 10, 21);
potser entenguem quelcom
d'aquests mots que semblen caducs.
Anem! Anem cap a Betlem!

I, mentre correm cap allà,
els missatges d'Whats App
em connecten amb el S. XXI:
són veus que em criden:

algú em necessita,
algú demana ser escollat,
algú plora,
algú pateix solitud,
algú es desespera en la malaltia,
algú se sent incomprès,
algú cerca respostes,
algú està encadenat pel vici,
algú no té pa,
algú travessa fronteres en una
caravana migratòria,
algú és orfe per les bombes,
algú... resta nu entre palles.

ALGÚ és el ROSTRE de Déu
que *“ha plantat la seva tenda
entre nosaltres”* (Jn. 1, 14):
una abraçada entre cel i terra,
unint l'esperança de l'antigor i la d'avui.

Glòria! Glòria a Déu!
Aquest mot ja pren ple sentit.
Tasto el misteri de Betlem:
esguardo l'infant entre Maria i Josep;
em regala un somriure
que m'il·lumina la cara.
Tot contemplant-lo a Ell,
les trucades del mòbil
esdevenen crides al compromís.
a ser testimoni de la Bona Nova,
per tal que la LLUM envolti a tots i...

les cadenes es trosseguin,
el plor s'eixugui,
les tenebres s'esvaeixin,
la solitud trobi una mà amiga,
el migrant sigui acollit en terra estranya,
l'orfe gaudeixi del caliu d'una família,
el pa sigui a taula per a tothom.

Som convidats a esdevenir benedicció,
d'altres “maries i joseps”
tenint cura dels més vulnerables,
dels qui viuen en els “pessebres”
dels nostres pobles i ciutats
i, tal volta, al nostre costat,
puix de les “perifèries existencials”
pocs se'n poden escapar.

Misteri? Utopia?
Els somnis poden fer-se realitat:
Jesús a Betlem és nat.
Veniu, som-hi tots plegats:
“Caminem a la llum del Senyor!” (Is. 2, 5).
Glòria, glòria al cel
i pau pregona a la terra!
És Nadal! Al·leluia!